

پیشگفتار

فهرست

<p>که به بیان آزاد یا مترادف از واژه علاقه دارند بود. و چه</p> <p>۱ پیشگفتار</p> <p>۳ مقدمه</p> <p style="text-align: center;">بخش اول</p> <p>۹ فصل اول: تعاریف</p> <p>۱۳ فصل دوم: کشمکش</p> <p>۱۹ فصل سوم: ساختار</p> <p>۳۱ فصل چهارم: شخصیت</p> <p>۳۷ فصل پنجم: معرفی</p> <p>۴۳ فصل ششم: گفتگو</p> <p style="text-align: center;">بخش دوم</p> <p>۵۳ فصل هفتم: شکل و شمایل یک فیلمنامه حرفه‌ای</p> <p>۶۱ فصل هشتم: ملاحظات تولید</p> <p>۶۵ فصل نهم: اشکال و تکنیکهای دیگر</p> <p>۶۹ فیلم‌شناسی</p> <p>۷۳ نمایه اصطلاحات</p>	<p>درین بلکر بر این باور بود که حالات آمیختگی است. اما</p> <p>معتقد بود که اصول و روشهای آموزشی در این زمینه</p> <p>برونگ، گفتگو، معرفی و روشهای دیگر می‌تواند</p> <p>پروفسور بلکر اصول فوق را در منابع متعدد جمع‌آوری</p> <p>نهارا طی سالها، تلخیص و خلاصه‌سازی کرده است</p> <p>دانش خود را به نمایش درآورد و به نمایش درآورد</p> <p>بویستدگی برای برنامه‌ریزی و اجرای این کار</p> <p>دانشنامه‌های تلویزیونی و فیلم‌های تلویزیونی</p> <p>درام، مفاصل آمریکایی و اروپایی و فیلم‌های</p> <p>آرژون و پیش از آن در کتاب کلاسیک یونان علاقه‌ای</p> <p>اصفهان داشت. بنابراین دانشجو باید با این کتاب</p> <p>اصول سخت‌گیرانه‌ای در این زمینه داشته باشد</p> <p>ساختار به معرفی و روشهای دیگر در این زمینه</p> <p>عناصر فیلمنامه داستانی و نمایشی را به</p> <p>براسته و تصفیه شده‌اند. این کتاب را می‌توان</p> <p>او در دانشگاه کالیفرنیا می‌نویسند در آن کلاس از</p> <p>دانشجویان خواسته می‌شد فضاهای را در قالب خلاصه داستان</p> <p>و پیش‌نویس فیلمنامه ارائه دهند. در مراحل پیشرفته‌تر، هر</p> <p>دانشجو نظم خاصی را برای صحنه‌های فیلمنامه خود ارائه</p> <p>می‌کرد و آن‌گاه دو ساعت سکوت می‌نمود و به پاسخ تک‌تک</p> <p>هم‌کلاسهایش به این سؤال گوش می‌داد: آیا اگر تهیه‌کننده</p> <p>بودید این فیلمنامه را می‌خریدید؟ چرا آری؟ چرا نه؟</p> <p>این کلاسها جای آندهای خجالتی، نظریه‌پردازان و کسانی</p>
--	---

پیشگفتار

که به بیان آزاد یا «فرا تر رفتن از ژانر» علاقه دارند نبود. و چه بسا برای کسی مثل من هم که خارج از کلاس افتخار دامادی ایشان را داشتم، به تجربه‌ای دردناک بدل می‌گردید. اما این استخوان خرد کردن لازم بود، زیرا پروفیسور بلکر خوب می‌دانست که دانشجویان پس از اتمام کلاسهای وی باید در حرفه‌ای دشوار و پرخطر مشغول کار شوند.

با مرگ اروین بلکر در واقع کتاب عناصر فیلمنامه‌نویسی ناتمام ماند. بنابراین همسر ایشان اتل اچ. بلکر^۱، دخترشان دبوراً و اینتر^۲ و بنده دست به کار شدیم و دست‌نوشته‌های استاد را با صحبت‌های ضبط شده‌ او در کلاس و یادداشتهای دستیارش در دانشگاه، پیتر راتنبرگ^۳، مقایسه نمودیم. ما در تنظیم مطالب هرگز از طرح کلی استاد تخطی نکردیم؛ به عبارت دیگر، نه چیزی را اضافه کردیم و نه چیزی را تغییر دادیم و هر جا میان یادداشتهای او، نوارها و جزوه کلاس اختلافی دیده می‌شد، بهترین شکل بیان موضوع مورد بحث را انتخاب کردیم. و به هر تقدیر آرایش کتاب و نثر آن متعلق به پروفیسور بلکر است.

موفقیت خارق‌العاده پروفیسور بلکر در امر آموزش حاصل سخت‌گیریهای او، شناختش از تواناییهای تک‌تک دانشجویان و روش تدریس وی بود، روشی که در قالب کتاب حاضر فشرده شده است. شاید مبالغه نباشد اگر بگوییم موفقیت دانشجویان وی به عنوان کارگردان، فیلمنامه‌نویس، ویراستار قصه و مدرس سینما بزرگترین خدمت استاد بوده است.

استیون اچ. واینتر^۴، ۱۹۸۶

اروین بلکر بر این باور نبود که خلاقیت آموختنی است، اما معتقد بود که اصول و فنّ فیلمنامه‌نویسی — یعنی ساختار، پیرنگ، گفتگو، معرفی و شخصیت — را می‌توان آموخت.

پروفیسور بلکر اصول فوق‌را از منابع متعدد جمع‌آوری نمود و آنها را طی سالها، تلخیص و پالوده کرد. وی افزون بر چهل سال از زندگی خود را به نمایشنامه‌نویسی برای رادیو، فیلمنامه‌نویسی، نویسندگی برای برنامه‌های مستند و نمایشی تلویزیون، ویرایش داستانهای تلویزیونی و ژمان‌نویسی گذارند. او به شعر حماسی، درام معاصر امریکایی و درام عصر الیزابت، قصه‌های عصر آرتور و — بیش از همه — تئاتر کلاسیک یونان علاقه‌ای وافر و محققانه داشت. بنابراین، دانشجویانش با راهنماییهای او با انضباط سخت سینمای مدرن امریکا و نیز مفهوم عمیق و ابدی «ساختار» به منزله زیربنای روایت دراماتیک آشنا می‌شدند.

عناصر فیلمنامه داستانی که به فشرده‌ترین شکل ممکن پیراسته و تصفیه شده‌اند عمدتاً حاصل تدریس دوره مقدماتی او در دانشگاه کالیفرنیا جنوبی هستند. در آن کلاس از دانشجویان خواسته می‌شد قصه‌ای را در قالب خلاصه داستان و پیش‌نویس فیلمنامه ارائه دهند. در مراحل پیشرفته‌تر، هر دانشجویان خاصی را برای صحنه‌های فیلمنامه خود ارائه می‌کرد و آن‌گاه دو ساعت سکوت می‌نمود و به پاسخ تک‌تک همکلاسیهایش به این سؤال گوش می‌داد: آیا اگر تهیه‌کننده بودید این فیلمنامه را می‌خریدید؟ چرا آری؟ چرا نه؟

این کلاسها جای آدمهای خجالتی، نظریه‌پردازان و کسانی

1. Ethel H. Blacker

2. Deborah E.B. Weiner

3. Peter Rothenberg

4. Steven H. Weiner